

Η κοινότητα του Πανεπιστημίου αποχαιρετά τον Στέλιο Αγγελή

“Με πολύ μεγάλη θλίψη και πόνο ψυχής αποχαιρετούμε τον εξαιρετικό μας συνεργάτη και συνάδελφο Στέλιο Αγγελή, τον αγαπητό μας Στέλιο. Ο Στέλιος διακρινόταν για τον χαρακτήρα, την αφοσίωση και τον επαγγελματισμό του, πάντα πρόθυμος και διαθέσιμος να βοηθήσει σε οτιδήποτε. Ήταν άριστος γνώστης όλων των τεχνικών θεμάτων του Πανεπιστημίου και παράλληλα πολύ μεταδοτικός και ευσυνείδητος διδάσκων. Ο απροσδόκητος θάνατός του αφήνει ένα κενό στις καρδιές όλων μας, καθώς χάνουμε έναν αγαπητό συνεργάτη και φίλο. Θα θυμόμαστε για πάντα με θλίψη την ημέρα της απώλειάς του. Εκφράζουμε τα βαθύτερα συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους φίλους του.”

Προσωπικό του τμήματος πληροφορικής

“ Είναι πολλές οι μέρες που προσπαθώ να βάλω τις σκέψεις μου σε σειρά, μη μπορώντας πραγματικά να πιστέψω πως ο άνθρωπος αυτός, ο φίλος θα τολμούσα να πω, με τον οποίο ήμουν σχεδόν κάθε μέρα μαζί, δε θα είναι ποτέ πια μαζί μου. Δε μπορώ να πιστέψω πραγματικά πως δε θα πιούμε ποτέ ξανά το πρωινό μας καφεδάκι στο κεντρικό stand του κυλικείου, δε θα διδάξουμε ποτέ ξανά μαζί, δε θα συζητήσουμε επί παντός επιστητού ποτέ ξανά, δε θα δημιουργήσουμε ποτέ ξανά πράγματα βασισμένοι στη δίψα που είχαμε και οι δυο για δημιουργία, δε θα γελάσουμε ποτέ ξανά μαζί, δεν υπάρχει πια το ξανά μαζί. Το γραφείο σου, εκεί που μαζί με τον Λάζαρο ήσασταν σαν αδέρφια και κάναμε άπειρες συζητήσεις, θα είναι πλέον άδειο. Όλες αυτές τις μέρες από τότε που έφυγε ο Στέλιος, αυτό που μου έρχεται στο μυαλό είναι εικόνες μαζί του. Στιγμές, πολλές, διαφορετικές, ποτέ όμως άσχημες. Ο Στέλιος μου άφησε μέσα μου μόνο όμορφες εικόνες από εκείνον κι αυτή τη γλυκιά ανάμνηση θα έχω γι’ αυτόν για όσο ζω. Τον γνώρισα την πρώτη μέρα που ξεκίνησα να διδάσκω στο Τμήμα Πληροφορικής και Τεχνολογίας Υπολογιστών στην Καστοριά, τον Μάρτιο του 2008. Ένας άνθρωπος ο οποίος μου έκανε εντύπωση με την επιβλητική του εμφάνιση από την πρώτη στιγμή. Μακριά μαλλιά, μούσια, ένας γνήσιος ροκάς, όπως εγώ. Άψογες οι πρώτες εντυπώσεις. Σε επίπεδο επαφής όμως, η σχέση μας ήταν σε τελείως τυπικό επίπεδο για πολλά χρόνια. Ένα απλό καλημέρα, καλησπέρα, γεια, και τέλος. Όσο κι αν προσπάθησα να σπάσω τον πάγο, ο Στέλιος κρατούσε τις αποστάσεις. Μερικά χρόνια έπειτα, όταν ξεκίνησε η ουσιαστική μας συνεργασία, με τη συνδιδασκαλία μαθημάτων, τότε η σχέση μας με τον καιρό μετασηματίστηκε, μεταμορφώθηκε σε κάτι τελείως διαφορετικό. Χρόνια πολλά συνεργασίας σε μαθήματα που κατείχαμε από τις σπουδές μας και οι δυο, σε μαθήματα που δώσαμε τελικά τον καλύτερό μας εαυτό, μας έφεραν ιδιαίτερα κοντά ως ανθρώπους, συνεργάτες, αλλά κυρίως ως φίλους. Φίλους ιδιόμορφους, όχι σαν αυτό που μπορεί κάποιος να φανταστεί. Δεν βγήκαμε ποτέ παρέα για καφέ, ποτέ για ποτό, μία μόνο φορά για φαγητό σε μια μεγάλη παρέα. Ήταν μια ιδιότυπη φιλία που δημιουργήθηκε από τα κοινά μας χαρακτηριστικά, σε μεγάλο βαθμό από τα κοινά μας βιώματα, αλλά και τα κοινά, καθημερινά πράγματα που αγαπούσαμε. Σπουδάσαμε παραπλήσια αντικείμενα, πήγαμε για μεταπτυχιακά και οι δυο στην Αγγλία για την οποία τόσα πολλά είπαμε και τόσο γέλιο ρίξαμε με τις εμπειρίες που κουβαλήσαμε πίσω στην Ελλάδα, και βρεθήκαμε στον ίδιο χώρο τελικά. Με τη συνεργασία μας στο μετερίζι της διδασκαλίας τον γνώρισα και με γνώρισε πολύ καλά. Προσπαθούσαμε κι αγωνιούσαμε για να δώσουμε την ίδια μας την ψυχή στα παιδιά που είχαμε στα χέρια μας. Τα παιδιά τα αγαπούσαμε σαν να είναι δικά μας παιδιά, τα πονούσαμε, τα στηρίζαμε, το βοηθούσαμε, τα καταλαβαίναμε και χαιρόμασταν υπέρμετρα με κάθε τους επιτυχία, όσο μικρή ή μεγάλη κι αν ήταν αυτή. Μιλήσαμε άπειρες ώρες για τρόπους που θα μας επέτρεπαν να προσφέρουμε καλύτερη ποιότητα εκπαίδευσης, νέους τρόπους προσέγγισης στα παιδιά, νέα εργαλεία και μεθόδους για να φτάσουν αυτά τα παιδιά στη γνώση. Και μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία, φυσικά ήρθε και το προσωπικό επίπεδο. Κουβέντες καθημερινά για τη μεγάλη μας αγάπη τη μουσική,

την τεχνολογία, την πολιτική, τον κοινωνικό στίβο, την παιδεία, τη φύση και την ερασιτεχνική γεωργία στην οποία επιδιδώμασταν και οι δυο. Και μέσα σε όλα αυτά, προέκυψε και η έρευνα. Το ερευνητικό πεδίο μας έδωσε τη δυνατότητα να σχεδιάσουμε από κοινού πράγματα, να οραματιστούμε, να γεμίσουμε ενθουσιασμό και όνειρα, κάτι που πραγματικά ήρθε και μας συμπλήρωσε ως επιστήμονες. Ώρες πολλές να σχεδιάζουμε με τον Στέλιο και τον Λάζαρο, ώρες πολλές με προβληματισμούς, ανταλλαγή γνώσεων και απόψεων. Για πάνω από δέκα χρόνια διδάσκαμε μαζί, στο ίδιο εργαστήριο, το ίδιο μάθημα. Έξι ώρες συνεχούς διδασκαλίας, κάθε εβδομάδα του εξαμήνου για πάνω από δέκα χρόνια.

Η συνεργασία μας είχε φτάσει σε τέτοια απίστευτα επίπεδα, που λειτουργούσαμε σαν καλοκουρδισμένη ορχήστρα. Για πολλά χρόνια το μάθημα αυτό μας έδινε τον τίτλο του καλύτερου διδάσκοντα στο τμήμα μας, με βάση την αξιολόγηση των φοιτητών και των φοιτητριών. Ήταν απίστευτο το πάθος που μας έβγαζε το μάθημα αυτό, και ήταν απίστευτα τα αποτελέσματα που είχε στα παιδιά. Εξουθενωτικό, αλλά απολαυστικό ταυτόχρονα. Ο Στέλιος δεν ήταν τελικά αυτός που θεωρούσα τα πρώτα χρόνια της γνωριμίας μας. Δεν ήταν αυτός, που σχεδόν οι περισσότεροι που τον έχουν ανταμώσει χωρίς να έχουν επαφή μαζί του, θεωρούν. Ο Στέλιος ήταν ένας άνθρωπος καλλιεργημένος, με απίστευτες γνώσεις, ένας άνθρωπος ευαίσθητος, με άποψη, με πάθος για όλα αυτά που του άρεσαν, με ήθος και χωρίς ίχνος κακίας για οτιδήποτε. Δεν τον άκουσα ποτέ αυτά τα 16 χρόνια που τον γνώριζα να μιλήσει άσχημα για κανέναν, να δείξει ότι έχει κακία μέσα του για οτιδήποτε και για οποιονδήποτε. Ποτέ. Σήκωσε αδίκως υπέρμετρα μεγάλο βάρος και στον επαγγελματικό του χώρο, αλλά και στον οικογενειακό, με τον πρόωρο χαμό του πατέρα του. Έναν χαμό που του στοίχισε πραγματικά. Έχασε έναν πατέρα για τον οποίο ήταν πραγματικά υπερήφανος και ήταν προφανώς το πατρικό πρότυπο το οποίο έχασε τόσο νωρίς. Παρόλα αυτά κράτησε. Κράτησε ως την τελευταία στιγμή σαν βράχος, όπως και η όψη του έδειχνε κατά σύμπτωση, σε όλες τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε. Κράτησε με αξιοπρέπεια και συνείδηση των καταστάσεων με ζηλευτό τρόπο. Και τώρα τέλος. Ένας χαμός που μόνο εύκολος δεν είναι. Ένας χαμός ενός ανθρώπου με άλφα κεφαλαίο, τόσο νωρίς και τόσο άδικο. Σε μια περίοδο που ασκούσαν καθημερινά, είχε περιορίσει το βάρος του, είχε ηρεμήσει σε μεγάλο βαθμό από τα ιδιαίτερα επώδυνα προβλήματα που είχε με τη μέση του, επαγγελματικά ήταν μια χαρά, τη δουλειά την είχε πλέον φιλοσοφήσει και δεν τον προβλημάτιζε πλέον σε μεγάλο βαθμό, ενώ κάναμε και την έρευνά μας που του έδινε κι εκείνου όραμα και κίνητρο για το μέλλον. Το σκληρό μας ροκ Στελάρα θα γίνει πλέον λυπητερή μπαλάντα. Το γέλιο μας, όσων σε γνωρίσαμε και σε ζήσαμε πραγματικά, δε θα είναι ποτέ το ίδιο. Η απώλειά σου είναι μεγάλη και αναρωτιέμαι πως θα την αντέξει η μητέρα σου, την οποία υπεραγαπούσες και φρόντιζες με περισσή αγάπη, αλλά και ο αδερφός σου, τον οποίο τόσο θαύμαζες και αγαπούσες. Θα ζήσεις όμως μέσα στην καρδιά μας και στη μνήμη μας, κι αυτό δεν πρόκειται να φύγει ποτέ. Θα σε θυμάμαι για πάντα ρε φίλε.”

Δημήτρης Φωτιάδης

“ Ο Στέλιος Αγγελής ήταν ένας άνθρωπος που ζούσε μέσα στην τεχνολογία, την χρησιμοποιούσε από μικρός, εργαζόταν με αυτήν αλλά δεν είχε καν social media. Ήταν διαβασμένος πολύ. Διάβαζε απίστευτα πολλά βιβλία για αρκετά θέματα (ιστορικά, τεχνολογικά, μυθιστορήματα, επιστ. φαντασίας, κοινωνικά) αλλά ποτέ δεν το έπαιζε Γνώστης και αλάθητος. Πάντα άκουγε πολύ και μιλούσε λίγο. Ήταν από τους πιο ευγενικούς ανθρώπους που έχω γνωρίσει στην ζωή μου με όλους και πάντα. Σπάνια ξέφευγε από αυτό και όταν κάποιος/α είχε καταφέρει να τελειώσει την τεράστια υπομονή του. Η τιμιότητα του και το αίσθημα δικαιοσύνης καθώς και η εχεμύθεια ήταν μέσα στο dna του και συχνά αδικίες που έβλεπε να γίνονται σε ανθρώπους που εκτιμούσε τον έκαναν να βάζει οριστικό Χ σε ανθρώπους. Ήταν εργατικός επειδή αγαπούσε την δουλειά του. Ήταν χομπιστας με την δουλειά του αλλά και επαγγελματίας ταυτόχρονα. Αγαπούσε το Ανοικτό Λογισμικό και σιχαινόταν τους περισσότερους τεχνολογικούς κολοσσούς. Έπιανε και το χέρι του και συχνά αρκετοί θεωρούσαν ότι ο Στέλιος μπορεί να κάνει ΟΛΕΣ τις τεχνικές δουλειές του πλανήτη Γη. Ήθελε να βοηθάει και δεν ζητούσε εύκολα βοήθεια. Ήταν ευαισθητοποιημένος σε όλα τα μεγάλα κοινωνικά και πολιτικά θέματα αλλά με τελείως διαφορετικό τρόπο από αυτόν της ...επικαιρότητας και των πρωτοσέλιδων των ΜΜΕ. Ο Στέλιος αγαπούσε την ρόκ και μέταλ μουσική, την κλασική μουσική, εκτιμούσε πραγματικά τις Τέχνες και διάβαζε για αυτές, αλλά μπορούσε να μερακλώσει και με κλαρίνα. Ήταν περήφανος και χαρούμενος για τις Σπουδές του, την Θητεία του, την Οικογένεια του, την ιδιαίτερη πατρίδα του την Γέρμα, την Δουλειά του και για τους αδερφικούς του φίλους. Έφυγε ένας τρομερά σπάνιος άνθρωπος από κοντά μας που είχα την τύχη και την τιμή να τον έχω φίλο, συνάδελφο και συνεργάτη για την μισή ζωή μου. Η σύντομη ζωή του μου άφησε πολλές εμπειρίες για να τον θυμάμαι καθημερινά, για όση μου απομένει και εμένα.”

Λάζαρος Μαρκόπουλος

“ Στερνό αντίο στο Στέλιο.

-Στέλιο έρχεσαι μια βόλτα στη Βιβλιοθήκη, δεν δουλεύει ο υπολογιστής μου.

-Όταν θα έχω χρόνο, διάβασε ένα βιβλίο κι όταν κοντεύεις να το τελειώσεις ο υπολογιστής σου μπορεί και να'χει φτιάξει.

Στο επόμενο εικοσάλεπτο ο υπολογιστής δούλεψε γιατί είχε βάλει το χέρι του ο Στέλιος.

-Στέλιο δεν έχουμε ίντερνετ και δεν μπορούμε να δουλέψουμε.

-Γιατί παλιά πως δούλευες χωρίς ίντερνετ; Βάλε τα βιβλία στα ράφια και θα το δω μόλις μπορέσω.

Σε λίγα λεπτά ο σέρβερ είχε επανεκκινήσει κι η σύνδεση είχε αποκατασταθεί γιατί το φρόντισε ο Στέλιος.

-Στέλιο έτοιμη η μουσική για την ορκωμοσία;

-Έτοιμη, αλλά σου λέω, άσε να βάλω αυτή που θέλω εγώ, να μην μείνει κανένας στο αμφιθέατρο.

Αυτός ήταν ο Στέλιος μας, που δεν αρκούσαν στην τέλεση των τυπικών του διδακτικών του καθηκόντων αλλά βοηθούσε στο να διευκολύνονται όλα στο Πανεπιστήμιο Δυτ. Μακεδονίας στην Καστοριά και να δουλεύουν ρολόι. Άρτια καταρτισμένος, προικισμένος με ήθος και σοβαρότητα, δουλευταράς, φιλότιμος, χιουμορίστας, προπάντων ψυχούλα. Δοτικός, δεν είπε μια φορά, αυτό δεν είναι δική μου δουλειά, διευκόλυνε την καθημερινότητά μας στο Πανεπιστήμιο με το να εμπλέκετε στα μικρά και στα μεγάλα. Η στήριξή του στην εύρυθμη λειτουργία της Βιβλιοθήκης, πολύπλευρη και πολυετής. Σύνταξη προδιαγραφών για προμήθεια εξοπλισμού, συντήρηση μηχανημάτων, υποδομών, κατάρτιση προσωπικού και πολλά πολλά άλλα, όπως προτάσεις για πρόσκτηση νέων βιβλίων, γιατί είχε γνώμη, διάβαζε πολύ. Σήμερα οι στενοί του συγγενείς οι φίλοι του, οι συνάδελφοί του, του είπαμε, με θλίψη και πόνο ψυχής, το στερνό αντίο στο ταξίδι που βιαστικά κίνησε να πάει. Η εργασιακή μας καθημερινότητα, μετά το τέλος των γιορτών, δεν θα είναι ποτέ πια η ίδια κι αυτό θα πονάει. Δεν θα τον βλέπουμε να έρχεται να παίρνει τα κλειδιά για το Κτήριο Γ' να πάει για το μάθημά του, δεν θα μπορούμε να τον φωνάζουμε όταν η αίθουσα Β9 δεν έχει θέρμανση ή η Β11 υπερθερμαίνεται. Στέλιο ήρθε το πετρέλαιο, έλα να πάμε να το παραλάβουμε. Στέλιο ήρθαν για τους πυροσβεστήρες, έλα να τους ανοίξουμε γραφεία και αίθουσες. Στέλιο ήρθαν για το ασύρματο.

Στέλιο ... Στέλιο γιατί δεν απαντάς; γιατί ρε Στέλιο βιάστηκες.

Καλό ταξίδι αγαπημένε μας.”

Αθανάσιος Μπούρτσος

“ Πάνω από όλα φίλος, εξαιρετικός χαρακτήρας και πρόθυμος συνεργάτης. Η απώλειά του για το τμήμα είναι συγκλονιστική ”

Μιχάλης Δόσης, καθηγητής

“ Τον Στέλιο τον γνώριζα περισσότερο από 20 χρόνια από τότε που ξεκίνησε να εργάζεται στο ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας. Ότι και να γραφεί ή να ειπωθεί για τον Στέλιο είναι λίγο. Θέλω όμως να πω και εγώ ότι ήταν άριστος επιστήμονας, πάντα γενναιόδωρος και προσέφερε την γνώση του, τη βοήθεια και τη συμβουλή του σε όποιον τη ζητούσε είτε ήταν στην αρμοδιότητα του είτε όχι, τόσο στα μέλη του Τμήματος Πληροφορικής φοιτητές, διοικητικό προσωπικό, καθηγητές όσο και στα μέλη των άλλων τμημάτων του Πανεπιστημίου στην Καστοριά και όχι μόνο. Ακόμα πιο σημαντικό, και αυτό το λέω από προσωπική εμπειρία, είναι ότι τη βοήθεια του την προσέφερε πολλές φορές πριν καν του ζητηθεί γιατί είχε την ικανότητα να αντιληφθεί ποιος και πότε την είχε ανάγκη.

Ο Στέλιος ήταν ο άνθρωπος που έδινε απλόχερα χωρίς να περιμένει ανταλλάγματα, δεν είχε πει ποτέ κακό για κανένα αλλά και ποτέ όλα αυτά τα χρόνια δεν άκουσα κάποιον να πει κακό για αυτόν. Ήταν ένας άγγελος πάνω στη γη και από τη γη των αγγέλων που βρίσκετε τώρα θα μας βλέπει και έχοντας την καρδιά μας ανοιχτή θα τον αισθανόμαστε κοντά μας. Στέλιο θα είσαι πάντα μαζί μας”

Ζαχαρούλα Καλογηράτου

“ Ο Στέλιος ήταν ένας άνθρωπος που τον χαρακτήριζε η καλοσύνη και η ευγένεια. Άριστος γνώστης του αντικειμένου του και πάντα πρόθυμος να βοηθήσει σε οτιδήποτε ακόμα και πέρα από τις αρμοδιότητες του. Είναι πολύ σκληρό και θλιβερό να χάνονται τόσο πρόωρα άνθρωποι σαν τον Στέλιο. Ας είναι ελαφρύ το χύμα που τον σκεπάζει και ας ζει για πάντα στη μνήμη και στην καρδιά μας”

Γ. Βασιλειάδης

“ Αγαπητέ Στέλιο, Έφυγες αναπάντεχα και κανείς μας δεν το πιστεύει. Ξεχώριζες για τον ήρεμο και συνεργατικό χαρακτήρα σου, την ευγένεια, την εργατικότητα και την άμεση ανταπόκριση στις ανάγκες του Ιδρύματος. Κάθε φορά που αντιμετωπίζαμε προβλήματα με υπολογιστές ή δίκτυο βοηθούσες απρόσκοπτα και αποτελεσματικά ανεξαρτήτως ημέρας ή ώρας. Οι σχέσεις σου ως επιβλέποντα των φοιτητών της πρακτικής άσκησης ήταν άριστες και άκρως επικοινωνιακές. Σε χαρακτήριζα ως ήρεμη δύναμη και όταν σε ρωτούσα πώς έλυσες ένα τεχνικό πρόβλημα απαντούσες λιτά αλλά περιεκτικά, χωρίς ίχνος αυταρέσκειας. Θυμάμαι το τσιγάρο που κάναμε έξω από το κεντρικό κτήριο και τις καθημερινές κουβέντες που ανταλλάσσαμε – λίγες αλλά ουσιαστικές. Φίλε Στέλιο καλό παράδεισο, να μας κοιτάς από ψηλά χαρούμενος και να μας περιμένεις. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά σου”

Άγγελος Μιχάλας

“ Σοβαρός αλλά πολύ ευγενικός, λακωνικός αλλά ακριβής, εργατικός και πολύ φιλότιμος, πολύ καλά καταρτισμένος στο αντικείμενο του, αναζητώντας τις νέες εξελίξεις στον κλάδο του και αρωγός σε όλους τους συναδέλφους στην Καστοριά ασχέτως Τμήματος που υπηρετούν. Άνθρωπος. Θα ζεις πάντοτε μέσα στην καρδιά μας”

Νικόλαος Τσούνης

“ Δεν είχα την τύχη να έχω τον κ. Αγγελή ως Διδάσκων αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έμαθα πολλά δίπλα του. Όπως κάθε πρακτικά ασκούμενος ή δίδωρος στην τεχνική υποστήριξη εκείνη την εποχή ο κ. Αγγελής ήταν δίπλα μας να λύσει κάθε απορία ή δυσκολία προέκυπτε. Με την ηρεμία που πάντα τον χαρακτήριζε, ο Στέλιος μας έμαθε ότι για όλα μπορείς να βρεις λύση αρκεί να έχεις την σωστή μέθοδο, να ξέρεις πως και που να ψάξεις. Είχα την τύχη να δουλέψω με τον Στέλιο πάνω από 5 χρόνια και πραγματικά δεν μπορώ να σκεφτώ την ζωή στο Campus τώρα που δεν θα έχουμε τον Στέλιο που μπορεί να βρει λύση σε όλα, ήρεμα, απλά και λειτουργικά δείχνοντας μας ότι όλα μπορούν να λυθούν. Καλό ταξίδι Στέλιο θα σε θυμόμαστε για πάντα!”

Χρήστος Χ.

“ Θα ήθελα να εκφράσω απο καρδιάς τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του αγαπητού συναδέλφου Στέλιου Αγγελή που τόσο νέος έφυγε απο τη ζωή. Αιωνία του η μνήμη. Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του ”

Μελίνα Δριτσάκη

“Εξαιρετικός άνθρωπος και διδάσκων με πολλές γνώσεις, ένα πραγματικά άξιο μέλος του ιδρύματος, η θλίψη είναι μεγάλη αν και δεν τον γνώριζα προσωπικά. Συλλυπητήρια στην οικογένεια του.”

Διονύσης Τσουκαλάς

“ Δεν υπάρχουν λόγια που να μπορούν να εκφράσουν τη λύπη μου για την ξαφνική απώλεια του αγαπητού κ. Αγγελή. Ένας υπέροχος άνθρωπος, σοβαρός και μετρημένος. Αγαπούσε πολύ τη δουλειά του και ήταν εξαιρετικός διδάσκων. Τυχεροί είμαστε, όσοι μας δίδαξε κατά τη διάρκεια των σπουδών μας. Πάντα με αφοσίωση σε αυτό που έκανε και με περίσσεια υπομονή, ήταν εκεί για να μας μεταδώσει τη γνώση και να μας βοηθήσει σε ότι χρειαζόμασταν. Θα τον θυμάμαι πάντα με αγάπη. Αγαπητέ κ. Αγγελή, σας ευχαριστώ πολύ για όλα όσα μου προσφέρατε τα χρόνια που φοιτούσα στο πανεπιστήμιο. Εύχομαι να αναπαυθείτε εν ειρήνη.”

Κωνσταντίνος Καπετανάκης

“ Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τον αγαπητό μας καθηγητή. Ο χαρακτήρας, οι γνώσεις και ο επαγγελματισμός του εντυπωσίασαν και παραδειγματίσαν όποιον είχε την τύχη να τον γνωρίζει. Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.”

Νατούδης Αθανάσιος

“ Εξαιρετος καθηγητής και πάνω από όλα άνθρωπος.”

Άρης

“ Ο κ. Αγγελής ήταν ένας καλόκαρδος άνθρωπος καθώς και ένας εξαιρετος καθηγητής πάντα πρόθυμος να βοηθήσει...εύχομαι να αναπαυτεί η ψυχή του! 🙏 ”

Ειρήνη

“ Τον κύριο Αγγελή τον είχα καθηγητή στα πρώτα εξάμηνα των σπουδών μου... Άξιος καθηγητής, πολύ καλός, σε βοηθούσε σε κάθε πρόβλημα που είχες και ήταν πολύ δεκτικός σε συζητήσεις η οποίες ήταν ευχάριστες μαζί του... Μετρίων τόνων άνθρωπος, αρκετά ήσυχος και δεν μιλούσε πολύ. Προσηλωμένος στην δουλειά του στα εργαστήρια της σχολής... Το παράδειγμά σας να παίρνουμε για τον χαρακτήρα που υποδείξατε και για τον επαγγελματισμό που δείχνατε... Καλό παράδεισο κύριε Αγγελή... Αιωνία σας η μνήμη.”

Ραφαήλ

“ Ο κύριος Αγγελής ήταν ένας εξαιρετικός καθηγητής με πολλές γνώσεις των τεχνικών θεμάτων για το πανεπιστήμιο. Ήταν πρόθυμος να δώσει την συμβουλή του σε πολλές καταστάσεις! ”

Κωνσταντίνος

“ Ο κύριος Αγγελής ήταν ένας αξιαγάπητος άνθρωπος. Ήσυχος. Διακρινόταν για το ήθος του, την αγάπη και το μεράκι που είχε για το αντικείμενο ενασχόλησής του. Πάντα πρόθυμος να βοηθήσει τους φοιτητές σε οποιοδήποτε πρόβλημα, πάντα εκεί για να μας δώσει τη λύση. Η απώλεια του θα αφήσει ένα πολύ μεγάλο κενό στην ακαδημαϊκή κοινότητα της Καστοριάς, και όχι μόνο. Καλό ταξίδι στη γειτονιά των αγγέλων, κύριε Καθηγητά. Θα σας θυμάμαι με αγάπη”

Κουτουβού Αικατερίνη

“ Από τους Αγαπημένους καθηγητές, από αυτούς που σε έκαναν να θες να πηγαίνεις στο πανεπιστήμιο, που ήταν πρόθυμος να σε βοηθήσει σε κάθε προβληματισμό ή δυσκολία που μπορεί να είχες... Σε ευχαριστούμε για όλα αγαπημένε μας κ. Αγγελή”

Δομίνικος

“ Ο άνθρωπος ήταν ψυχούλα. Τόσο καλός άνθρωπος όσο και καθηγητής από τους λίγους που ξεχωρίζουν στον τομέα του. Όταν τον είδα πρώτη φορά νόμιζα πως θα ήταν δύσκολος χαρακτήρας και αυστηρός καθηγητής αλλά μόλις τον γνώρισα άλλαξα αμέσως γνώμη. Πραγματικά σεκταριστικό που έφυγε ένας τόσο απίστευτος άνθρωπος”

Βούζιος Δαβίδ

“ Καταπληκτικός ως καθηγητής, πολύ ζεστός και ήρεμος άνθρωπος με μεταδοτικότητα και πάντα όρεξη για μάθημα που σε έκανε να μην θέλεις να χάσεις ούτε μια διάλεξη του!!! Θα είναι για πάντα χαραγμένος στην μνήμη μου ως ένας από τους καλύτερους καθηγητές που θα μπορούσα να έχω και είμαι πολύ περήφανος που ήμουν "μαθητής" του!!!”

Γεώργιος Σανιδάς

“ Δυστυχώς τον κύριο Αγγελή τον είχα καθηγητή μόνο σε ένα μάθημα στο πρώτο κιόλας εξάμηνο των σπουδών μου. Λέω δυστυχώς γιατί εκτός από καλός άνθρωπος φαινόταν και ήταν ένας από τους καθηγητές που του άρεσε πολύ αυτό που έκανε και είχε όρεξη να λύσει οποιαδήποτε απορία των φοιτητών την ώρα του εργαστηρίου αλλά και την ώρα του διαλείμματος. Τα υπόλοιπα χρόνια θυμάμαι πάντα ότι ήταν πρόθυμος να βοηθήσει σε όποιο τεχνικό πρόβλημα και να προέκυπτε όταν τον φώναζαν οι συνάδελφοι του ή ακόμα και οι φοιτητές. Ποτέ δεν είχα ακούσει κάποιο άσχημο σχόλιο για εκείνον όσων αφορά τον επαγγελματισμό του πόσο μάλλον για τον χαρακτήρα του. Συλλυπητήρια στην οικογένειά του και στους οικείους του”

Μανώλης Εκμετζόγλου

“ Τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένειά του. Ας αναπαυθεί η ψυχή του.
Καλό παράδεισο δάσκαλε!! ”
Γιώργος Μεντής

“ Ο Θεός να τόν ανάπαυση εν ειρήνη. Αμήν 🙏🙏🙏 ”
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΑΛΙΑΚΟΥΤΑΣ

“ Ένας πολύ καλός και δίκαιος καθηγητής μα πάνω από όλα άνθρωπος.”
ανώνυμος

“ Εξαιρετικός καθηγητής με γνώσεις στο αντικείμενο. Πάντα δοτικός και υποστηρικτικός.”
ανώνυμος

“ Ήταν από τους καλύτερους καθηγητές που είχε αυτή η σχολή , μπορεί να μην μιλούσε πολύ αλλά άμα έπιανες κουβέντα μαζί του θα καταλάβαινες πόσο καλός άνθρωπος είναι”
ανώνυμος

“ Λιγομίλητος και πάντα ήρεμος. Πολύ καλός καθηγητής με όρεξη και πάθος για αυτό που έκανε.”
ανώνυμος

“ Ο κ. Στέλιος Αγγελής ήταν ένας καταπληκτικός άνθρωπος και εξαιρετικός καθηγητής. Ήταν τιμή μου να έχω καθηγητή έναν τόσο σπουδαίο και με απίστευτες γνώσεις άνθρωπο. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους οικείους του”
ανώνυμος

“ Ο κύριος Αγγελής υπήρξε για πολύ λίγο στην ακαδημαϊκή θητεία μου αλλά ειλικρινά είναι από τους λίγους καθηγητές που μου έκαναν τόσο καλή εντύπωση. Το μάθημα του ήταν τόσο ενδιαφέρον όσο και οι συζητήσεις που κάναμε μαζί του μετά το μάθημα... είναι πολύ στενάχωρο που έφυγε... η απουσία του από την σχολή και τα μαθήματα που δίδασκε θα είναι αισθητή. Ευχαριστούμε πολύ κ. Αγγελή και καλό παράδεισο”

ανώνυμος

“ Αν και δεν τον γνώριζα πολύ καιρό, πιστεύω ήταν από τους καλύτερους καθηγητές που είχα, και ως καθηγητής και ως άνθρωπος. Ας αναπαυτεί εν ειρήνη και ας έχουν οι αγαπημένοι του δύναμη και για τώρα και για το μέλλον”

ανώνυμος
